

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА
Број: ...-...-.../...-...
Дана: 20.10.2017. године
Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства, састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије, Гордане Вељовић и Цвете Кајевић Грубишић, чланова комисије, са записничарем Мајом Станковић, након спроведеног дисциплинског поступка затвореног за јавност у предмету против судије Вишег суда у ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 28.09.2017.године, због дисциплинског прекршаја кршење одредби Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, завршеног дана 20.10.2017.године, на рочишту за дисциплинску расправу одржаном у присуству заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, Тање Павловић Недељковић и судије АА, донела је и истог дана јавно објавила

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 28.09.2017.године, против судије Вишег суда у ..., АА, рођеног ...године у ..., од оца ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ... број ... и

ОГЛАШАВА СЕ ОДГОВОРНИМ

Због тога што је дана 19.02.2016.године око 16,15 часова у ..., у улици Јове Илића код броја 106, кршењем у већој мери начела достојанствености, правила понашања из тачке 4 Етичког кодекса „Службени гласник РС“, бр.96/10 од 18.12.2010.године), којим је прописано да је судија дужан да у обављању судијске функције и својим поступцима ван суда, развија стандарде понашања који доприносе очувању угледа и достојанства суда и судија, понашањем недостојним судијске функције коју обавља, нарушио углед суда и судија и поверење јавности у судство, тиме што је крећући се пешачком стазом у улици Јове Илића у близини 106, приликом мимоилажења ББ, који је судији од раније познат јер је истог као заменик председника

... основног суда у ... примао по притужбама као странку, након што му је ББ упутио увредљиве речи садржине „јајаро“, променио правац кретања, окренуо се и пошао за ББ, и након пар метара га сустигао и упитао „да ли се то мени обраћаш“, а након што му је ББ узвратио увредљивим речима „пичко једна, шта мислиш да си у суду“, судија АА је ББ упутио увредљиве речи садржине „пичко, смраде, ђубре“,

- чиме је извршио дисциплински прекршај кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама у вези тачке 4 став 1 алинеја 4.1 Етичког кодекса,

па му Комисија, применом наведеног законског прописа и на основу члана 91 Закона о судијама и члана 34 став 1 тачка 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, ИЗРИЧЕ дисциплинску санкцију

ЈАВНУ ОПОМЕНУ.

Образложење

Дисциплински тужилац Високог савета судства је дана 28.09.2017.године поднео предлог за вођење дисциплинског поступка против судије Вишег суда у ..., АА, због дисциплинског прекршаја кршење одредби Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама. Након спроведеног дисциплинског поступка на рочишту за дисциплинску расправу у завршној речи заменик Дисциплинског тужиоца, Тања Павловић Недељковић, је остала при поднетом предлогу за вођење дисциплинског поступка и предложила изрицање одговарајуће дисциплинске санкције.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу на коме је, на предлог Дисциплинског тужиоца, извршила увид у записнике о испитивању ББа и судије АА пред замеником Дисциплинског тужиоца, фотокопије списка предмета Другог основног суда у ... К.бр.../..., копију видео снимка сигурносних камера, репродуковала исти на рочишту и увид у лични лист судије, док судија против кога се води дисциплински поступак није имао доказних предлога.

Судија против кога се води дисциплински поступак АА је у свом усменом изјашњењу пред Дисциплинским тужиоцем на записнику од 22.04.2016.године, писаном изјашњењу предатом Дисциплинској комисији дана 10.10.2017.године и усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу навео да подносиоца пријаве ББ познаје као странку из времена док је био заменик

председника ... основног суда у ..., исти је био окривљени у предмету ... основног суда због кривичног дела из области саобраћаја и често је подносио притужбе на рад поступајућег судије, ради се о лицу које је склоно подношењу притужби и непримереном понашању, а поводом једне притужбе примио га је у кабинет за примање странака и након што је исти почео непримереним речима да вређа поступајућег судију, претио је да ће све то пријавити Министарству правде, покушао је да га врати на тему која је била наведена у притужби, али је исти наставио са непристојним понашањем и вређањем, па је судија АА позвао обезбеђење, а пре тога је био упозорен од стране судске управе да се ради о странци која је незгодна, а све се то дешавало негде 2013. године у првој половини. Критичног дана је оставио дете код мајке која живи у улици ... број ... и кренуо до банкомата који се налази у оближњим зградама, пролазећи улицом угледа је лице које му је долазило у сусрет, био је обучен у неку јакну, тренерку, патике и приликом мимоиласка му се обратио говорећи „јајаро“, окренуо се и питао да ли се њему обраћа, након чега су уследиле увреде са његове стране говорећи „пичко једна, шта мислиш да си у суду“, пришао му је, међутим, он је заузео положај као да ће га напасти, леву ногу је истурио напред, десну руку је извадио из цепа и у руци му је била сајла за пса на чијим крајевима су се налазиле две велике куке и у том моменту је заиста њему узвратио упућујући му исте речи „пичко, смраде, ђубре“, након чега је било очигледно да се подносилац пријаве све више узбуђује и у једном моменту је кренуо према њему у намери да га нападне, након чега му је ударио два шамара левом, па десном руком и одмакнуо се од њега два – три корака уназад, након чега исти замахује сајлом, успео је да се измакне, али је поново покушао да га удари сајлом, након чега је почео да бежи, али он креће трчећим кораком за њим. Плашећи се да га не удари са леђа по глави, по темену, након 20-так метара је стао и подигао руке да се брани, након чега је он још три пута замахнуо сајлом и једном га је врхом закачио по усни, након чега је савио сајлу и ударио га по руци којом је штитио главу, када је поново замахнуо да га удари он је њега ударио песницом у чело и искористио прилику, догурао га до ограде, претходно је покушао да га шутне и обори на земљу, али није успео, притиснуо га је уз ограду тако да су његове груди прислоњене уз ограду, обухватио га је рукама испод пазуха и истовремено га је држао за ограду, у том моменту је изашао човек из те куће чија је ограда, па му је рекао да позове полицију и за време од 6-7 минута, док полиција није дошла, ББ је почео да виче и да га вређа, говорио је „силовање, силује ме судија АА“, тада је већ било пролазника на улици и нико се није задржавао. Када је дошла полиција он се представио, рекао је да је судија, да га је подносилац пријаве напао због тога што је судија, међутим, радници полиције су извршили легитимисање обојице и рекли да се ради о прекршају, рекли су да су њих двојица сами и да нема штете и сведока. Након тога је отишао код лекара у вечерњим часовима да извади медицинску документацију због повреде коју је задобио, а пре тога је у полицији дао изјаву. На записнику сачињеном пред замеником Дисциплинског тужиоца изјавио је да, искрено речено, могао је да пређе преко увреда које му је упутио подносилац пријаве, али, с обзиром о каквој личности се ради, сматра да његово понашање не би престало, у питању је прост, безобразан и бахат човек, а пошто му ту живи мајка, ту често долази са дететом, сматрао је да је неопходно да реагује и да му покаже да га се

не плаши и да му каже да престане са таквим понашањем. Сматра да је он само чекао прилику да му врати за догађај када га је избацио из кабинета, јер је то његова душевна храна и сматра да би исто поступио и према колеги ВВ, а ово је урадио из разлога што на улици није било никога. Свестан је чињенице да је судија и да то подразумева одређени кодекс понашања, али сматра да у конкретној ситуацији није могао другачије да реагује јер му је био угрожен телесни и душевни интегритет и сматра да је имао право да га одбрани. Истакао је врло некоректно писање појединих средстава јавног информисања о овом догађају где се износи само верзија догађаја коју описује подносилац пријаве.

У писаном изјашњењу предатом Дисциплинској комисији је додао да у диспозитиву предлога који је поднео Дисциплински тужилац, чињенично стање одудара од чињеничног стања наведеног у оптужном предлогу против окривљеног ББ по коме се води кривични поступак пред ... основним судом у ... због кривичног дела угрожавање сигурности из чл.138 ст.3 у вези ст.1 КЗ, па поставља питање није ли Дисциплински тужилац требао да сачека окончање поступка пред ... основним судом у ..., где је ББ окривљени, већ је ушао у ситуацију да против њега поднесе дисциплинску пријаву, иако је у поступку пред надлежним судом оштећени и где се из диспозитива оптужног предлога види да је поступао бранећи себе од напада окривљеног ББ. Још једном је поновио да је критичном приликом поступао у самоодбрани, бранећи себе од вербалног и физичког напада простог и бахатог човека који је, знајући да је судија, себи дозволио да га прво вређа, а затим и да покуша да га физички нападне, то је на срећу успешно избегао. Прво као мушкарац који држи до себе, а затим и као судија који је свестан функције коју обавља, а пошто физичко обезбеђење нема, има право себе да брани од вербалних и физичких насртаја лица која га нападају због тога што је судија. Сматра да углед и достојанство судије ничим није повредио, већ напротив, да је доказао да међу судијама има људи који знају како да бране сами себе и свој углед и част. Не каје се и не жали низачим јер је поступао у самоодбрани, бранио је себе од насилника и то ће увек да чини ако се слична ситуација понови, јер да ли то што је судија значи да не сме да се брани од туђих напада па треба да пушта да га људи туку на улици или да кад год га неко псује и вређа треба да погне главу и побегне, а он лично сматра да не треба.

У усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу је истакао да је наступила застарелост покретања дисциплинског поступка јер Закон о судијама говори само о застарелости вођења дисциплинског поступка, не садржи одредбу о покретању и у том смислу треба применити Закон о државним службеницима и Закон о раду у коме се помиње експлицитно рок од шест месеци за покретање дисциплинског поступка, а овај поступак је покренут након годину ипо дана од критичног догађаја. Аналогно кривичном поступку и одредбама кривичног права који прописује да није кривично дело које је учињено у нужној одбрани сматра да не може постојати дисциплински прекршај ако је учињен у нужној одбрани. Што се тиче чињеничних навода у диспозитиву овог дисциплинског предлога, нетачно је да након упућених увреда, које не спори, био у уверењу да ће га ББ напасти, већ је тачно да га

је напао, након чега је он њему ударио два шамаре и најпре покушао да побегне одатле, а потом је стао и подигао руке да се брани, али није наведено да је задобио лаке телесне повреде услед чега има статус оштећеног у кривичном поступку који још увек није завршен јер се главни претреси заказују на четири месеца, а потребно је испитати вештака. Да би се реално сагледао овај животни догађај сматра да је неопходно да се непосредно испита ББ и да ће се Комисија уверити у његово понашање, изглед, конституцију да би оценила да је у питању „бизон“, односно о каквом се господину ради.

Сведок ББ на записнику о испитивању пред Дисциплинским тужиоцем сачињеним дана 2.09.2016.године, који је Дисциплинска комисија прочитала на сагласан предлог страна у дисциплинском поступку, је навео да је критичног дана око 16,00 часова кренуо да прошета пса, поводац је држао око врата, а руке у џеповима јакне, кретао се улицом Јове Илића и пред крај црквеног дворишта је видео да му долази у сусрет судија АА, кога познаје од раније, а који познаје и њега, јер је против њега вођен поступак у ... основном суду у ... због саобраћајне незгоде негде 2014.године и подносио је више притужби на рад поступајућег судије, с обзиром да се четири године у предмету углавном није поступало, а поводом његове притужбе га је примио заменик председника суда, АА и обавили су један коректан разговор у коме је рекао да ће размотрити његову притужбу и бити обавештен, а после тога се ништа није дешавало, па је поднео захтев за изузеће судије и добио решење којим је одбијен његов захтев као недозвољен. Незадовољан оваквом одлуком поново је затражио пријем када га је поново примио заменик председника суда, судија АА, и када је почео да износи разлоге свог незадовољства он га је прекинуо и истерао напоље из кабинета уз повик „марш напоље“. Излазећи је прокоментарисао нешто у смислу да су сви преваранти, да једно говоре, а друго раде, већ је изашао у ходник када је он излетео за њим и почео да га гура и да се агресивно понаша, где су почели да се окупљају запослени и тада је он позвао раднике обезбеђења који су дошли, а њему је у међувремену позлило и интервенисала је хитна помоћ. Поводом овог догађаја обавештена је полиција Општине ..., али на крају је добио информацију да су одустали од подношења пријаве против њега. Након тога срели су се још два пута, једном у трамвају, али тада није било никакве комуникације између њих, а на два месеца пре овог догађаја био је у продавници у близини његовог солитера када га је судија провоцирао провокативним смехом. Што се тиче критичног догађаја, судија АА је почео поново да му се смеје у лице, пролазећи поред њега и заиста му је рекао „јајаро“, након тога су се мимоишли, сведок је наставио својим путем и одједном је иза себе чуо псовање, окренуо се и питао га је шта му је рекао, а он му је одговорио „то што си чуо“, окренуо се и пошао и тада га је он напао ударајући га песницама у главу. Сведок је изгубио равнотежу, некако је успео да се прибере да извади руке из џепова, а он је почео да бежи вичући да он њега напада и говорећи „зовите полицију, зовите полицију“. Сведок је потрчао за њим, у том тренутку је био у шоку, избламиран и љут и када је стигао до пролаза између цркве и солитера већ је посустао, није могао да га стигне, он се окренуо и поново га је напао ударајући га песницама у главу и шутирају по ногама, након чега га је притиснуо уз ограду јер га је ухватио за

капут, викао је да се зове полиција, међутим, комшиница која је била на лицу места, када је видела о чему се ради, одмах је ушла у зграду. Сведок је први позвао полицију, међутим, пре редовне полиције је дошла комунални полицајац, судија АА се легитимисао и показао му службену легитимацију и када је комуналном полицајцу рекао да ће бити сведок, он је одмах сео у кола и отишао. Након тога је брзо дошла редовна полиција и њима је судија АА показао службену легитимацију и рекао је на лицу места да је он њега први напао, о чему је приложио у предмету извештај о интервенцији ПИ ... од 19.02.2016.године, полиција је рекла да ће поднети прекршајне пријаве против обојице, отишао је прво у хитну помоћ по савету полиције, пошто су сви видели повреде које је имао, а након тога је отишао на посао и тек негде око 21,00 сат га је позвао полицајац који је био на лицу места и питао га да ли може да дође у полицију, а након тога је дошла друга патрола полиције по њега на радном месту и одредили су му задржавање, а касније и притвор и поднета је кривична пријава, а после и оптужни предлог, тако да је поступак у току. Негирао је да и у једном моменту напао судију АА поводцем за пса, он је њега намерно напао, није од њега имао било какав страх, желео је да покаже колико је силан и моћан, поготово што га је песницама ударао у пределу главе и лица, иако је имао наочаре. Да је он њега хтео да нападне то је могао и када су се мимоилазили или док га је притискао уз ограду, јер су му руке биле слободне.

Увидом у фотокопију списка ... основног суда у ..., К.../..., утврђује се да је ... основни јавни тужилац у ... дана 14.03.2016.године поднео оптужни предлог Кт.бр.../... против окривљеног ББ, рођеног ... године у Земуну, који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак ... основног суда у ... Кпд.бр.../... од 21.02.2016.године и који му се рачуна од 19.02.2016.године, када је лишен слободе због постојања оправдане сумње да је дана 19.02.2016.године око 16,15 часова у ..., у улици Јове Илића код броја 106, у стању битно смањене урачунљивости услед психо органске разградње личности, свестан свог дела и да је оно забрањено и чије је извршење хтео, угрозио сигурност оштећеном судији Вишег суда у ... АА, претњом да ће напасти на његов живот на тај начин што се наведеног дана и места на улици мимоишао са оштећеним, који је куцао поруку на мобилном телефону и није обраћао пажњу на њега, и упутио му увреду „јајаро“, због чега је оштећени стао, окренуо се, запитао га „молим шта си рекао“, нашта му је окривљени одговорио речима „пичко једна, шта је, шта ти мислиш да си у суду“, нашта му је оштећени узвратио речима „да ли си ти нормалан“, а он му је одговорио речима „шта је, мислиш да си у суду и да ми нешто можеш“, затим је наставио да га вређа речима да је смрад, након чега су ушли у вербалну међусобну расправу где су један другом упућивали увредљиве речи и псовке, за које време је окривљени у рукама држао поводац за пса који је био од дебљег канапа – сајле и на крају је имао металне куке, где су у једном тренутку кренули да се гурају, кошкају, па је окривљени направио искорак, због чега је оштећени помислио да ће га окривљени ударити поводцем и не желећи да га неко угрози, бранећи се, ударио му шамар десном руком, затим и левом и кренуо да се повлачи уназад пар корака, након чега окривљени повлачи поводац и замахује у његовом правцу да га удари, а оштећени се окреће и бежи од окривљеног, где га

окривљени тако јури 15 – 20 метара низ улицу, након чега се оштећени зауставља, окреће ка окривљеном, подиже руке како би се одбранио од напада, након чега је окривљени замахнуо поводцем и ударио оштећеног по горњој усни, са леве стране са металним делом, покушавајући да га још два пута ударио са поводцем, затим је окривљени савио поводац на два дела и са канапом оштећеног ударио по десној руци, у пределу зглоба и то када је оштећени држао руку у подигнутом положају да би се одбранио, након овог ударца окривљени је поново замахнуо и како му је рука била отворена, оставио незаштићено лице и тело, што је оштећени искористио и песницом десне руке ударио окривљеног посред чела, од кога ударца се окривљени зауставио, након чега је оштећени окривљеног окренуо и гурнуо на ограду кућног броја 106, где је окривљени налегао грудима на ограду, а оштећени га обгрлио, држећи рукама ограду и телом гурао окривљеног уз ограду, у ком тренутку је наишао човек из те куће и позвао полицију, при том до доласка полиције, окривљени је псовао оштећеног речима „јебаћу ти матер, видећеш ти од мојих пријатеља, изгубићеш посао“, а након тога је викао „силовање људи, силовање“, којом приликом је оштећени задобио лаке телесне повреде у виду огуљотине у пределу горње усне са леве стране и крвни подлив у пределу доњег краја десне подлактице, чиме је извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ. На главном претресу одржаном дана 19.04.2016.године, окривљеном је укинута притвор и исти је пуштен на слободу, а на основу члана 197 ЗКП, према окривљеном је изречена мера забране прилажења, састајања или комуницирање са одређеним лицем и забрањено је окривљеном било какво прилажење, састајање и комуницирање са оштећеним АА, те уколико окривљени прекрши изречену забрану, према њему се може одредити притвор, а мера може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе. На поменуто решење жалбу је изјавио јавни тужилац дана 6.05.2016.године, фотокопија делова списа не садржи даље поступање суда, с тим што је судија против кога се води дисциплински поступак навео да кривични поступак још увек није довршен, што заменик Дисциплинског тужиоца није оспорио.

Прегледом три видео снимка са две сигурносне камере, уочено је да су се судија АА и ББ мимоишли на тротоару улице, на којој није било других пролазника, при чему је ББ након тога благо окренуо главу за судијом, судија АА се зауставио, окренуо и променио правац кретања и пошао за ББ, још једном се одвојио од њега и поново вратио, тај догађај је трајао нешто дуже од једног минута, након чега се судија АА дао у бекство, а ББ га је јурио.

Након што је извела све предложене доказе, Дисциплинска комисија је приступила њиховој оцени како појединачно, тако и у међусобној вези, полазећи од изјашњења судије против кога се води дисциплински поступак који је учинио неспорним да се критични догађај одиграо наведеног дана и на месту као у предлогу за вођење дисциплинског поступка, да се мимоишао пешачком стазом у улици Јове Илића са ББ, који му је од раније познат јер га је примао као странку по притужбама,

поступајући као заменик председника основног суда у ..., који му је први упутио увредљиве речи „јајаро“, након чега је променио правац кретања, окренуо се и пошао за ББ и након пар метара га је питао „да ли се ти то мени обраћаш“, након чега му је ББ узвратио увредљивим речима „пичко једна шта мислиш да си у суду“, а судија АА је истом упутио увредљиве речи садржине „пичком, смраде, ђубре“, у ком делу се чињенично стање наведено у предлогу може сматрати неспорним.

Остале околности и чињенице наведене у предлогу за вођење дисциплинског поступка које се односе на даљу динамику догађаја, те да је судија АА ударио ББ два шамара „у уверењу да ће га напасти“, што је судија АА у свом изјашњењу пред Дисциплинском комисијом оспорио наводећи да га је ББ заиста напао, међајући на тај начин изјашњење дато пред Дисциплинским тужиоцем у коме је помињао да је ББ имао намеру да га нападне, а који део критичног догађаја је у оптужном предлогу који је поднет против окривљеног ББ описан речима да је „оштећени помислио да ће га окривљени ударити поводцем и не желећи да га неко угрози, бранећи се, ударио му шамар десном руком“, а сведок ББ, испитан пред Дисциплинским тужиоцем, описао као напад судије на њега, као и даља догађања када се судија АА дао у бекство, а ББ га јурио, а потом се судија АА окренуо и бранио од напада окривљеног ББ, у коме је задобио лаке телесне повреде у виду огуљотине у пределу горње усне са леве стране и крвног подлива у пределу доњег крајка десне подлактице, које су описане у оптужном предлогу, чији опис је изостао из диспозитива предлога за вођење дисциплинског поступка, по оцени Дисциплинске комисије, представљају одлучне чињенице о којима ће коначну оцену дати надлежни суд у кривичном поступку који се води против окривљеног ББ, јер су у питању чињенице од којих зависи примена материјалноправних одредби кривичног права. Дакле, по оцени Дисциплинске комисије, која нема улогу суда, питање да ли је након упућених и узвраћених изјава увредљиве садржине судија АА био у нужној одбрани или у путативној нужној одбрани у тренутку када је ББ ударио два шамара, те питање да ли постоји кривичноправна одговорност ББ у догађају који је уследио након што је судија АА покушао да побегне са тог места, односно након чињенице да је противправни напад, уколико га је и било, престао, су питања од значаја за кривични суд, на те околности се већ изводе одређени докази и коначну оцену о томе ће дати кривични суд. С тим у вези и исказ сведока ББ је цењен и прихваћен само у делу који се односи на упућене увреде, односно у мери у којој је поткрепљен видео снимцима и неоспорен од стране судије против кога се води дисциплински поступак.

Следствено томе, предмет разматрања овог дисциплинског органа јесте понашање судије против кога се води дисциплински поступак АА, у ситуацији када се мимоишао са ББ, који му је од раније познат као странка, с којом је имао конфликтну ситуацију као заменик председника ... основног суда у ..., што неспорно произилази из његовог изјашњења, када му је прво ББ у пролазу упутио увредљиве речи садржине „јајаро“, а он променио правац кретања, кренуо за њим и потом му упутио увредљиве речи са садржином наведеном у изреци решења које није оспорио. У овом делу, не оспоравајући чињенично стање, судија против кога се води дисциплински поступак се

бранио да је поступао у нужној одбрани због вербалног напада, односно изречених увреда, заступајући став да на упућену увреду има право да узврати увредом, те да дисциплински прекршај извршен у нужној одбрани не представља дисциплински прекршај аналогно стандардима кривичног права.

Међутим, по оцени Дисциплинске комисије, овакво становиште судије против кога се води дисциплински поступак се не може прихватити, а са следећих разлога:

Неспорно је да према најновијим стандардима кривичног права сва правно заштићена добра уживају исту правну заштиту, па осим права на живот и телесни интегритет, заштиту уживају имовина, слобода, достојанство личности, част, углед и друго. Међутим, нужном одбраном се може одбијати противправни напад на свако добро под условом да су начин и средства којима се напад одбија били неопходно потребни.

Надаље, судије, иако је неспорно да као грађани имају право на заштиту својих правно заштићених добара као и други грађани, дужни су да се придржавају Етичког кодекса којим се утврђују етички принципи и правила понашања судија којих се морају придржавати у циљу очувања и унапређења достојанства и угледа судије и судства. Следствено томе, од сваког судије се очекује оданост принципима етичког кодекса јер је сваки судија дужан да се у свакој прилици придржава Етичког кодекса и принципи овог кодекса су начин живота судије.

Тачком 4 Етичког кодекса је утврђен етички принцип достојанственост који прописује да је судија дужан да у обављању судијске функције и у поступцима ван суда развија стандарде понашања који доприносе очувању угледа и достојанства суда и судије, а под алинејом 4.1 да судија мора да се уздржава од недоличних поступака, као и поступака који могу да наруше поверење јавности у суд.

Према околностима конкретног случаја, неспорно је да је ББ први увредио судију на улици приликом мимоилажења речима „јајаро“, без задржавања или евентуалног препречавања пута судији, већ добацивањем у пролазу и наставио својим путем, што очигледно нико није чуо јер није било присутних грађана на улици, и судија по основу тога ужива право на судску заштиту подношењем приватне тужбе за кривично дело увреда или парничне тужбе за накнаду штете због повреде части, јер његово достојанство очигледно није испоштовано, што исти није учинио већ је кренуо за ББ, навраћајући се два пута, што се види из приложених снимака и узвраћајући истом речима са такође увредљивом конотацијом, након чега је ова вербална расправа ескалирала и прерасла у физички сукоб најпре задавањем шамара судије ББ, а потом и његовом одбраном у тренутку када је био нападнут од стране ББ.

Судија није оспорио да ова вербална расправа није била предмет интересовања пролазника већ тек каснији физички сукоб, али да је након тога догађај

доста пропраћен у медијама, према наводима судије, преношењем само варијанте коју је изнео ББ који говори о физичком нападу судије против њега, а не о одбрани судије. Дакле, очигледно је да је целокупни овај догађај, у даљем следу, нарушио поверење јавности у суд.

Следствено томе, по оцени Дисциплинске комисије, поступање судије против кога се води дисциплински поступак у том смислу да се окренуо, пошао за „незгодном странком“ коју је срео на улици и након тога истог изврешао, представља поступак супротан начелу достојанствености, односно поступак који може да наруши поверење јавности у суд, па самим тим овакво поступање је противно тачки 4 Етичког кодекса алинеја 4.1. Предметно поступање судије ван суда не представља стандард понашања који доприноси очувању угледа и достојанства суда и судија, већ се судија тиме спушта на ниво некадашње странке са којом је имао проблеме у раду и коју сматра „бахатом, простом и безобразном“ (изјашњење судије пред Дисциплинским тужиоцем) и према сопственим наводима са рочишта за дисциплинску расправу назива га „бизоном“, и све то на јавном месту које је изложено погледима евентуалних пролазника у фреквентном временском интервалу око 16,00 часова, у коме се може очекивати њихова појава, што је противно принципу достојанствености, који мора бити иманентан судијској функцији.

Разлози које судија против кога се води дисциплински поступак наводи као оправдање за овакво поступање су, по оцени Дисциплинске комисије, потпуно ирелевантни са аспекта утврђивања одговорности за наведени дисциплински прекршај. Наиме, чињеница је да је исти мушкарац и да је тако бранио своју част није од утицаја, јер судијска функција није родно заснована. Такође, чињеница да је судија био први увређен није од утицаја на другачију одлуку Дисциплинске комисије, управо из разлога што судија мора да буде свестан ограничења и да прихвати ограничења која му намеће функција коју обавља, па је у конкретном случају могао да затражи судску заштиту за претрпљену увреду, а не да исту узврати у околностима и на начин како је то учињено, угрожавајући поверење јавности у суд на тај начин. Ово тим пре, што у ситуацији када код странке изостану морални квалитети, према схватању самог судије, од истог се очекују највиши морални стандарди у свакој животној ситуацији, па и у предметној, а не узвраћање странци истом мером.

Комисија не прихвата изјашњење судије у делу који цени као порицање извршења дисциплинског прекршаја јер је управљено на избегавање дисциплинске одговорности. По оцени Комисије, не може се прихватити став судије против кога се води дисциплински поступак да је приликом упућених увреда поступао у нужној одбрани, јер повраћене увредљиве речи нису биле неопходно потребне за престанак вербалног напада ББ, који је увредљиву изјаву упутио у пролазу, мимоилазећи се са судијом и продужио својим путем.

Дисциплинска комисија у овом делу указује, иако нема улогу суда, на стандарде кривичног права, да се, према околностима конкретног случаја, кривично

одговара и за повраћену увреду, односно да нико није екскулпиран за повраћену увреду, већ се о томе води рачуна приликом одлуке о казни.

Дисциплинска комисија налази да је судија против кога се води дисциплински поступак, поступајући на описани начин, испољио понашање недостојно судијске функције, да је био дужан да се придржава одредаба Етичког кодекса којим су утврђена правила понашања судија, да то није учинио већ је управо такво поступање и желео и остварио, па је став Комисије да је својим радњама остварио објективне и субјективне елементе дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама у вези са тачком 4 став 1 алинеја 4.1 Етичког кодекса, извршеног на начин као у изреци решења, свестан противправности свог деловања јер је као судија упознат са законима и кодексом заснованим на закону.

Дисциплинска комисија налази да се у смислу члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, ради о кршењу Етичког кодекса у већој мери, имајући у виду све околности догађаја, да је судији ББ од раније познат као конфликтна личност, и да се догађај одиграо на јавном месту, на улици, на коме се могла очекивати појава пешака и возила у периоду око 16,00 часова.

Дисциплинска комисија није прихватила наводе судије да је застарело покретање дисциплинског поступка, будући да вођење дисциплинског поступка застарева у року од две године од дана када је дисциплински прекршај учињен, сходно одредби члана 94 став 4 Закона о судијама, која очигледно не прави разлику између покретања и вођења дисциплинског поступка, а термин „вођење“, у себи подразумева покретање дисциплинског поступка у смислу члана 27 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова (достављањем предлога за вођење дисциплинског поступка Дисциплинској комисији), првостепени дисциплински поступак пред Дисциплинском комисијом и другостепени дисциплински поступак пред Високим саветом судства, све сходно одредбама поменутог Правилника.

Приликом одлучивања о врсти и висини дисциплинске санкције, Комисија је као олакшавајуће околности судији ценила да раније није дисциплински кажњаван, да је исти породичан човек, па како отежавајућих околности није било и судија се први пут јавља пред дисциплинским органима, Дисциплинска комисија му је изрекла јавну опомену, налазећи да је иста адекватна тежини и врсти дисциплинског прекршаја и да ће се истом остварити сврха прописивања и изрицања дисциплинских санкција и да ће иста на судију довољно утицати да убудуће коригује своје понашање и достојно врши судијску функцију.

Са напред наведених разлога, на основу члана 34 став 1 тачка 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, Дисциплинска комисија је одлучила као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства
С у д и ј а
Милевка Миленковић**

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема отправака решења Високом савету судства.